

Màquines i arxipèlags

Joana Gomila presenta el seu 'Paradís' al Tradicionàrius

Laia Vallès i Joana Gomila | Juan Miguel Morales

Les illes tenen límits ben definits, però també s'agrupen en forma d'arxipèlags. Les illes poden ser el paradís, però també l'infern. D'això va, més o menys, el nou treball de **Joana Gomila**, *Paradís* (Bubota, 2020), a duo amb **Laia Vallès**. Aquest dijous 27 de febrer el presenten al Tradicionàrius.

El disc *Paradís* ja és aquí. Tot i que el disc no es publicarà fins al 6 de març, aquest dijous 27 de febrer ja n'hi haurà al CAT de Gràcia, en el concert que la cantant **Joana Gomila** i la teclista **Laia Vallès**, envoltades de les seves maquinetes, oferiran en el marc del festival Tradicionàrius.

En el disc anterior, *Folk Souvenir* (Bubota Discos, 2016), **Gomila** ja va fer equip amb **Vallès**, a més d'**Arnau Obiols** (bateria), **Santi Careta** (guitarra elèctrica) i **Àlex Reiviriego** (contrabaix). Aquell treball, que va suposar tot un revulsiu en l'escena folk per la manera en què deconstruïa i manipulava algunes tonades tradicionals, es va anar presentant en diversos formats i combinacions de músics. Un dels més freqüents va ser el de duo entre **Gomila** i **Vallès**. Allà van començar a imaginar i a veure les possibilitats d'un projecte com *Paradís*, on la temàtica illenca continua molt present, tot i que el focus es posa aquest cop en els perills del turisme massiu, capaç de convertir un paradís terrenal en un infern apocalíptic, i també en les persones, concebudes com a illes que es relacionen i, mantenint la seva individualitat, van formant arxipèlags.

Tonades tradicionals i cants melismàtics s'han trobat aquest cop amb textos propis -triats de les abundants llibretes que **Gomila** ha omplert durant viatges d'avió, i algun de vaixell- i una presència

de màquines, sàmplers i loops que van molt més enllà de les pinzellades o les ambientacions. És més, les màquines són part estructural d'aquest repertori, i han determinat amb les seves possibilitats i sons la forma definitiva del disc, com una cruïlla possible entre les illes d'*Alenar* (Ariola, 1977) de **Maria del Mar Bonet**, els sintetitzadors d'*Atlantis* (Sony, 2017) de **Joan Miquel Oliver**, el sentit del pop de **Caetano Veloso** i l'spoken word de **Laurie Anderson**.

Paradís ha estat cuinat a foc lent, enregistrat al Silo de la Fundació La Plana i produït per Jaume Manresa. **Joan Miquel Oliver** s'ha fet càrrec de les mesclures, mentre que la portada és obra de l'artista Catalina Julve.